

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 599/2016-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. januára 2017 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti REVIMONT-DG, s. r. o., Bystrička 111, zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Mrázovským, Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s. r. o., Mariánske námestie 2, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na ukladanie povinností len zákonom, na základe zákona v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd zaručeného v čl. 13 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na slobodu podnikania zaručeného v čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 47/2014 z 26. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné práva spoločnosti REVIMONT-DG, s. r. o., podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 13 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 47/2014 z 26. októbra 2015 porušené boli.

2. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 47/2014 z 26. októbra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ s i e k o n a n i e .

3. Spoločnosti REVIMONT-DG, s. r. o., p r i z n á v a ú h r a d u t r o v p r á v n e h o z a s t ť u p e n i a v s u m e 543,59 € (slovom päťstoštyridsaťtri eur a päťdesiatdeväť centov), ktorú j e N a j v y š š í s ů d S l o v e n s k e j r e p u b l i k y p o v i n n ý v y p l a t i ť n a ú ě t j e j p r á v n e h o z á s t u p c u J U D r . J á n a M r á z o v s k é h o , A d v o k á t s k a k a n c e l á r i a M r á z o v s k ý & p a r t n e r s , s . r . o . , M a r i á n s k e n á m e s t i e 2 , Ž i l i n a , d o d v o c h m e s i a c o v o d p r á v o p l a t n o s t i t o h t o n á l e z u .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. januára 2016 doručená sťažnosť spoločnosti REVIMONT-DG, s. r. o., Bystrička 111 (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na ukladanie povinností len zákonom, na základe zákona v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd zaručeného v čl. 13 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na slobodu podnikania zaručeného v čl. 35 ods. 1 ústavy a základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 21 S 78/2013 z 9. apríla 2014 (ďalej aj „rozsudok krajského súdu“) a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Sžf 47/2014 z 26. októbra 2015 (ďalej aj „rozsudok najvyššieho súdu“ alebo „napadnuté rozhodnutie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 21 S 78/2013 sa žalobou podanou podľa V. časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku sťažovateľka domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej aj „úrad pre reguláciu“) ako prvostupňového správneho orgánu č. 1792/2012/E-OZ zo 14. decembra 2012 v spojení s rozhodnutím Regulačnej rady Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „regulačná rada“) ako druhostupňového

správneho orgánu č. 10/3306/13/RR z 15. apríla 2013, ktorými označené správne orgány rozhodli o cene za 1 MWh elektriny na rok 2012 vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení [solárne panely (ďalej len „zariadenie na výrobu elektrickej energie“)] prevádzkovanom sťažovateľkou ako výrobcom elektriny, a to na základe § 2 ods. 3 a § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o podpore OZE“) v spojení s § 11a vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 225/2011 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška o cenovej regulácii“).

3. V zmysle označených ustanovení zákona o podpore OZE pre určenie ceny za 1 MWh elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bol rozhodujúcim kritériom deň, kedy bolo zariadenie na výrobu elektrickej energie spĺňajúce technické podmienky uvedené do prevádzky, pričom za takýto deň bol považovaný dátum, kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia tohto zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy prevádzkovateľa [§ 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE] s tým, že spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky v zmysle zákonného zmocňovacieho ustanovenia § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE „... určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy“ (ďalej len „prevádzkový poriadok“) a vykonanie funkčnej skúšky potvrdil prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydaním dokladu o jej vykonaní (ďalej len „protokol o funkčnej skúške“). V nadväznosti na uvedené ak bolo zariadenie na výrobu elektrickej energie uvedené do prevádzky v období od 1. januára 2012 do 30. júna 2012, tak cena za 1 MWh sa stanovovala na sumu 194,54 € [podľa § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky o cenovej regulácii], ak však bolo toto zariadenie na výrobu elektrickej energie uvedené do prevádzky v období od 1. júla 2012 do 31. decembra 2012, tak cena bola určená na sumu 119,11 € za 1 MWh [podľa § 11a ods. 1 písm. b) vyhlášky o cenovej regulácii].

4. V danom prípade krajský súd rozsudkom z 9. apríla 2014 žalobu sťažovateľky proti označeným rozhodnutiam úradu pre reguláciu a regulačnej rady zamietol stotožniac sa so závermi, podľa ktorých v prípade sťažovateľky bolo ňou prevádzkované zariadenie na výrobu elektrickej energie uvedené do prevádzky nie dňom uvedeným v bode

12 protokolu o funkčnej skúške (teda 28. júna 2012), keď bola fakticky vykonaná funkčná skúška zariadenia sťažovateľky na výrobu elektrickej energie s výsledkom „*vyhovel*“ a toto zariadenie na výrobu elektrickej energie bolo aj fakticky pripojené do regionálnej distribučnej sústavy, ktorej prevádzkovateľom bola v danom prípade Stredoslovenská energetika – Distribúcia, a. s. (ďalej len „SSE – Distribúcia“), ale týmto dňom mal byť až deň označený v bode 13 protokolu o funkčnej skúške, t. j. 2. júl 2012, keď predmetný protokol o funkčnej skúške podpísal za SSE – Distribúcia menom neidentifikovaný „*riaditeľ sekcie AM*“. Na základe uvedeného tak bola sťažovateľke ako výrobcovi elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov stanovená cena za jednu jej MWh na sumu 119,11 €, keďže zariadenie sťažovateľky na výrobu elektrickej energie malo byť podľa uvedeného zaradené do prevádzky až 2. júla 2012, a teda v období od 1. júla 2012 do 31. decembra 2012.

5. Krajský súd a v odvolacom konaní aj najvyšší súd stotožniac sa so závermi súdu prvej inštancie okrem zjednotenia sa s uvedenými závermi správnych orgánov tiež uzavreli, že aj keď SSE– Distribúcia ako prevádzkovateľ regionálnej distribučnej siete v rozhodnom období roku 2012 nemal v prevádzkovom poriadku stanovený spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky zariadení na výrobu elektrickej energie, z ktorého by bolo zrejmé, ktorý dátum, resp. ktorý deň je potrebné považovať za deň jej vykonania, tak ako mu to ukladal § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE, predsa len podľa označených súdov SSE – Distribúcia tento zákonný nedostatok mala konvalidovať tým, že postupnosť krokov a priebeh jednotlivých fáz funkčnej skúšky premietla do formy protokolu o funkčnej skúške určením postupnosti jednotlivých jeho bodov, z obsahu ktorého je podľa krajského súdu, ako aj podľa najvyššieho súdu potrebné vychádzať a pripísať náležitú právnu relevanciu jeho v poradí poslednému bodu 13, v ktorom je za SSE – Distribúcia uvedený s podpisom riaditeľa sekcie AM dátum o „*ukončení funkčnej skúšky*“.

6. V sťažnosti podanej ústavnému súdu sťažovateľka namieta arbitrárnosť rozhodnutia krajského súdu, ako aj najvyššieho súdu z dôvodu nedostatkov ich odôvodnenia, v ktorom absentuje odkaz na právne normy, ktoré boli podkladom ich rozhodnutí. Navyše, obidva sudy, ako aj pred nimi správne orgány porušenie imperatívu

daného SSE – Distribúcií ako správcovi distribučnej siete v § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE spočívajúceho v povinnosti upraviť vo svojom prevádzkovom poriadku spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky zariadení na výrobu elektrickej energie podľa sťažovateľky úplne bezprecedentne ospravedlnili a túto nezákonnosť konvalidovali odkazom na znenie interného protokolu o funkčnej skúške vydaného SSE – Distribúciou, ktorý ale ako výlučne interná záležitosť správcu distribučnej siete nie je a ani v rozhodnom čase nebol súčasťou prevádzkového poriadku SSE – Distribúcia. Podľa sťažovateľky mu teda nemožno prisúdiť status generálnej záväznosti. Navyše tak ani nepodliehal schvaľovaciemu procesu úradu pre reguláciu, ktorého povinnosťou je schvaľovať prevádzkový poriadok prevádzkovateľov distribučných sietí elektrickej energie. V konečnom dôsledku tak úrad pre reguláciu konvalidoval aj svoj chybný postup, keď schválil prevádzkový poriadok SSE – Distribúcia aj napriek tomu, že jeho súčasťou nebola úprava spôsobu a podmienok vykonania funkčnej skúšky v zmysle imperatívu § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE, ktorej úspešné vykonanie je predpokladom pripojenia zariadenia na výrobu elektrickej energie do distribučnej siete, pričom krajský súd, ako aj najvyšší súd tento názor svojimi rozhodnutiami podľa sťažovateľky arbitrárne verifikovali. Podľa názoru sťažovateľky v dôsledku toho, že napriek zrejmej absencii transparentných podmienok na vykonanie funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku SSE – Distribúcia súdy (ako aj pred nimi správne orgány) prisúdili právnu relevanciu podpisu anonymnej (menom neoznačenej) osoby riaditeľa „sekcie AM“ v bode 13 protokolu o vykonaní funkčnej skúšky ako skutočnosti rozhodnej pre posúdenie dátumu uvedenia zariadenia na výrobu elektrickej energie do prevádzky, t. j. jeho pripojenia do distribučnej siete, od ktorého sa následne odvíja cena za 1 MWh vyrobenej elektrickej energie, a to aj napriek tomu, že podmienka tohto podpisu nebola súčasťou prevádzkového poriadku SSE – Distribúcia ako podmienka posúdenia vykonania funkčnej skúšky. Napriek tomu, že „... zákon vyslovene uvádza, že časom uvedenia zariadenia do prevádzky je dátum, kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška“, t. j. dátum jej faktického pripojenia do distribučnej siete, uložili tým na sťažovateľku bremeno „... splnenia podmienok (povinností) nad rámec zákona a vôbec takých, ktoré nie sú uložené ani len na základe zákona... krajský súd vyslovil právny názor nad rámec zákona, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy je oprávnený upraviť spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky aj v interných dokumentoch mimo

prevádzkového poriadku, pričom sťažovateľ zostáva na názore, že ak sa definícia podmienok vykonania funkčných skúšok nachádzala v akomkoľvek inom dokumente vydanom SSE - D, a. s. než ustanovuje zákon v ust. § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE by neboli tieto podmienky vykonania funkčných skúšok záväzné a právne vynútiteľné. Takýmto postupom a výkladom by totiž SSE - D, a. s. prekročila rozsah splnomocnenia poskytnutého mu ustanovením § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE.“. V uvedenej súvislosti sa súdy podľa sťažovateľky vôbec nevysporiadali s tým, že zariadenie sťažovateľky na výrobu elektrickej energie bolo fakticky pripojené do distribučnej siete SSE – Distribúcia už od 28. júna 2012, kedy bola vykonaná jeho funkčná skúška s výsledkom „vyhovel“, a nie až od 2. júla 2012, kedy protokol o vykonaní funkčnej skúšky formálne „nečitateľne“ podpísala neznáma osoba s označením „riaditeľ sekcie AM“.

7. V súvislosti s uvedeným sťažovateľka poukázala na odlišnú rozhodovaciu prax úradu pre reguláciu, ktorý v identickom prípade týkajúcom sa iného zariadenia na výrobu elektrickej energie považoval pre ustálenie termínu, resp. dátumu ukončenia jeho funkčnej skúšky, za rozhodujúci dátum uvedený v bode 12 protokolu o funkčnej skúške, kedy bolo toto iné zariadenie fakticky pripojené do distribučnej siete SSE – Distribúcia, a nie dátum uvedený v bode 13 protokolu o funkčnej skúške, kedy tento protokol za SSE – Distribúcia formálne podpísal „riaditeľ sekcie AM“. Okrem toho sťažovateľka poukázala aj na odlišnú judikatúru najvyššieho súdu, keď v identických prípadoch v rozhodnutiach sp. zn. 4 Sžf 54/2014 z 15. januára 2015, sp. zn. 4 Sžf 43/2014 zo 17. februára 2015 a sp. zn. 4 Sžf 53/2014 zo 17. februára 2015 mal konštatovať nepreskúmateľnosť rozhodnutia úradu pre reguláciu z dôvodu nezohľadnenia absencie úpravy podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej siete.

8. Napokon sťažovateľka podotkla, že SSE – Distribúcia ako prevádzkovateľ regionálnej distribučnej siete, do ktorej bolo pripojené aj zariadenie sťažovateľky na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov, zapracovala do svojho prevádzkového poriadku aj podmienky vykonania funkčnej skúšky až na rok 2013, ktorý bol schválený úradom pre reguláciu rozhodnutím č. 0003/2013/E-PP z 24. januára 2013, «... teda viac ako

pol roka po uvedení zariadenia sťažovateľa do prevádzky, pričom v Protokole o funkčnej skúške zariadenia na výrobu elektriny v Upozornení, teda v protokole, ktorý bol schválený úradom, sa už neviaže dátum ukončenia funkčnej skúšky tak, ako je vykladané v správnom konaní a rovnako súdmi v správnom súdnictve na administratívnu časť kontroly všetkých získaných listinných dôkazov (podpisu riaditeľa sekcie AM v kolónke 13), ale bod b/: „Dátum ukončenia funkčnej skúšky v bode 12 je dátumom bodov 5-11 podľa toho, ktorý nastane neskôr.“ K uvedenému sťažovateľ dodáva, že v bode 5-11 sú obsiahnuté práve jednotlivé technické úkony funkčnej skúšky a nie údajná administratívna kontrola predložených listinných dokladov, teda podpis riaditeľa sekcie AM.».

9. V neposlednom rade sťažovateľka namieta, že v dôsledku rozhodnutia najvyššieho súdu stotožniaceho sa s názorom krajského súdu, ako aj správnych orgánov došlo aj k zásahu do jej práva na podnikanie, keďže ponechanie posúdenia ceny elektriny «... na svojvôľu SSE - D, a. s., ktorá bez povinnosti akéhokoľvek zdôvodnenia a bez možnosti akejkokoľvek kontroly, svojím faktickým (ne)konaním jej anonymného zamestnanca (riaditeľa sekcie AM) rozhodovala a v konečnom dôsledku aj rozhodla o ekonomickej rentabilnosti resp. nerentabilnosti investície sťažovateľa, ako aj o tom, komu tento formálny podpis udelí v čase do 30.06.2012 a komu po 30.06.2012. V konečnom dôsledku komu bude priznaná cena elektriny 194,54 eura/MWh a komu 119,11 eura/MWh. Rozhodnutiami úradu, regulačnej rady, krajského súdu a najvyššieho súdu došlo v majetkovej sfére sťažovateľa ku presne kvantifikovateľným a nesporným škodám... A práve táto svojvôľa udelenia „konečného“ (podľa názoru sťažovateľa zákonom ani prevádzkovým poriadkom nepožadovaného) formálneho podpisu anonymnej osoby vytvára nerovnaké postavenie ostatných subjektov pôsobiacich v danej oblasti a teda zamedzuje a porušuje realizáciu práva v zmysle článku 35 ods. 1 Ústavy SR.».

10. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo spoločnosti REVIMONT-DG, s. r. o... uvedené v článku 2 ods. 2, článku 13 ods. 1, článku 35 ods. 1, článku 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 5Sžf/47/2014 zo dňa 26.10.2015 v spojení

s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn.: 21 S/78/2013-41 zo dňa 09.04.2014 porušené bolo.

Zrušuje sa rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 5Sžf/47/2014 zo dňa 26.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 21S/78/2013-41 zo dňa 29.04.2014 (správne 09.04.2015, pozn.) a vec sa vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Zároveň si uplatňujeme v tomto konaní i trovy právneho zastúpenia v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z... spolu 296,82 Eur + DPH 20%, teda spolu 356,18 Eur. “

11. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady pre prijatie sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie, a preto ju uznesením č. k. I. ÚS 599/2016-13 z 5. októbra 2016 v časti smerujúcej proti rozsudku najvyššieho súdu prijal na ďalšie konanie [§ 25 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] a v časti smerujúcej proti rozsudku krajského súdu odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie.

12. Predsedníčka najvyššieho súdu v podaní č. k. KP 3/2016-73 doručenom ústavnému súdu 15. decembra 2016 formulovala svoje stanovisko, keď uviedla:

„Senát 5S sa v plnom rozsahu pridržiava dôvodov svojho rozhodnutia, ktoré považuje za logické vzhľadom na zistený skutkový a právny stav danej veci a stotožňuje sa taktiež s právnou argumentáciou v danej veci.

Podľa názoru senátu 5S pri posudzovaní danej veci bolo potrebné vychádzať z obsahu protokolu a prisúdiť náležitú relevanciu jeho bodu 13. K tomuto názoru senát dospel na základe tej skutočnosti, že Úrad nie je účastníkom procesu ústnej skúšky a nie je v jeho právomoci do procesu vykonávania funkčnej skúšky vôbec zasahovať. Pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok musí vychádzať z dokumentov iných subjektov, a to z kolaudačného rozhodnutia o povolení užívania zariadenia výrobcu elektriny a z dokladu preukazujúceho úspešné vykonanie funkčnej skúšky. Na základe vyššie uvedeného Úrad vyhodnotil ako dátum úspešného vykonania funkčnej skúšky deň uvedený

v bode 13 protokolu o funkčnej skúške, t.j. 2 júla 2012. Pre platnosť protokolu o funkčnej skúške je tento dátum podpísania záväzný a až v dôsledku toho sa stáva právnym dokumentom zaväzujúcim všetky zainteresované strany, pričom sa jedná o završenie aktu vykonávania funkčnej skúšky a až týmto úkonom získava právnou nárokovateľnosť. Samotný fyzický výkon funkčnej skúšky, ktorého výsledok je uvedený v bode 12 protokolu o funkčnej skúške je len predpokladom na to, aby z hľadiska výsledku funkčnej skúšky, vykonanom zodpovednou osobou, záver vyjadrený jej podpisom nadobudol právnou účinnosť. Podpis protokolu zo strany zodpovednej osoby podľa názoru súdu predstavuje predpoklad platnosti právneho úkonu.“ Zároveň uviedla, že netrvá na ústnom prerokovaní veci.

13. Sťažovateľka vo svojom vyjadrení doručenom ústavnému súdu mailom 5. januára 2017 a poštou 9. januára 2017 po skonštatovaní obsahu stanoviska najvyššieho súdu a citácii relevantných ustanovení právnych predpisov uviedla:

«K uvedenému sťažovateľ uvádza, že podľa jeho názoru porušenie jeho základných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky spočíva v nesprávnom, ústavne nekonformnom výklade ust. § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE, kedy podľa názoru sťažovateľa dikcia ust. § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE z hľadiska jazykového ako aj gramatického výkladu jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností stanovuje, že podmienky a pôsob vykonania funkčnej skúšky určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy (SSE-D, a.s.), ktorý podlieha schváleniu orgánom verejnej správy - Úradom pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej v texte len „Úrad“) (§ 5 ods. 1 písm. dd) zákona č. 276/2001 Z. z. a nasl. po prijatí zákona o regulácii v sieťových odvetviach v §13 ods. 2).

Podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE na konci, je jasne daný príkaz, že takýto prevádzkový poriadok mal byť vydaný. Uvedené zákonné ustanovenie je jasné a zrozumiteľné a nemôže o ňom existovať žiadna pochybnosť, pričom podľa názoru sťažovateľa citované ustanovenie nemá alternatívu a nie je koncipované ako oprávnenie ale ako povinnosť. Táto povinnosť zo strany prevádzkovateľa distribučnej sústavy splnená nebola. Vychádzajúc z obsahu prevádzkového poriadku platného v rozhodnom období uvedenia zariadenia do prevádzky je jednoznačné, že tento žiadne špecifické podmienky a spôsoby, ktorých úpravu naň zákon delegoval, neupravoval v rozsahu povinností, ktorých

splnenie sa v napadnutom rozhodnutí požaduje od sťažovateľa a preto Úrad ako prvostupňový správny orgán, regulačná rada ako odvolací, druhostupňový správny orgán a ani všeobecné súdy - krajský súd a najvyšší súd nemohli od sťažovateľa požadovať splnenie iných než zákonom uvedených požiadaviek na úspešné vykonanie funkčnej skúšky. Aj tieto podmienky pre prípad ich úpravy v prevádzkovom poriadku by museli byť v súlade so zákonom, pretože prevádzkový poriadok nemôže upravovať právne vzťahy nad rámec zákonnej úpravy.

Je teda nepochybné, že od osoby, ktorej zariadenie má byť uvedené do prevádzky nie je možné požadovať splnenie iných než v prevádzkovom poriadku uvedených podmienok, povinností a zároveň tieto podmienky obsiahnuté v prevádzkovom poriadku nemôžu byť v rozpore so zákonom a musí byť schválený úradom.

Je teda tiež nepochybné, že pri vydávaní rozhodnutí, teda aj rozhodnutia Úradu č. 1792/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012 (ako aj naň nadväzujúcich rozhodnutí) je úrad, regulačná rada, krajský súd aj najvyšší súd pri posudzovaní otázky uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky - teda v tomto prípade splnenia podmienky úspešne vykonanej funkčnej skúšky a následne pri rozhodovaní o cene elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie v zariadení výrobcu elektriny oprávnený vychádzať len z kritérií, podmienok a podrobností, ktoré budú upravené takýmto prevádzkovým poriadkom. Je nepochybné, že príslušné ustanovenia zákona neumožňujú rozhodovať úradu o cene elektriny, vychádzajúc pri posudzovaní času uvedenia zariadenia do prevádzky z interných predpisov, rôznych opatrení, usmernení SSE - D, a.s. alebo samotného protokolu o funkčnej skúške.

Uvedená argumentácia vychádza z logiky samotného zákona upravujúceho reguláciu v sieťových odvetviach, zákona č. 276/2001 Z. z. platného a účinného v čase vykonania funkčnej skúšky, ktorý v § 5 ods. 1 písm. dd) zveril do pôsobnosti Úradu schvaľovanie prevádzkového poriadku prevádzkovateľa sústavy práve z dôvodu určenia, resp. zachovania zákonom stanovených pravidiel pri fungovaní trhu s elektrinou. Podľa § 12a ods. 1 zákona č. 276/2001 Z. z. pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou a plynom upravujú práva a povinnosti účastníkov trhu a podmienky potrebné na nediskriminačné a transparentné organizovanie trhu s elektrinou a plynom. V súvislosti s posudzovaním záväznosti určenia podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky uverejnením usmernenia na webovom

sídle prevádzkovateľa si dovoľuje sťažovateľ dať do pozornosti súdu aj znenie ust. § 6 posl. veta zákon č. 276/2001 Z. z., ktorý bez akýchkoľvek pochybností stanovuje, že Úradom schválený prevádzkový poriadok je záväzný pre účastníkov trhu.

Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že práve Úrad ako regulátor má pri stanovovaní pravidiel trhu s elektrinou dbať na nediskriminačné a transparentné fungovanie trhu a to práve, nie však výlučne, prostredníctvom svojej právomoci schvaľovať prevádzkový poriadok, ktorý sa tým pádom stáva pre účastníkov trhu záväzným.

Nie je preto podľa názoru sťažovateľa možné, s prihliadnutím na komplexný gramatický a logický výklad zákona č. 276/2001 Z. z., aby prevádzkovateľ určoval spôsob a podmienky funkčnej skúšky spôsobom zverejnenia na svojom webovom sídle, resp. v samotnom protokole o funkčnej skúške, a tieto by boli pre sťažovateľa záväzné, pretože je to v priamom rozpore so zákonom č. 276/2001 Z. z. a zákonom o podpore OZE. Ak teda prevádzkovateľ stanovil spôsob a podmienky funkčnej skúšky zverejnením na webovom sídle, protokole o funkčnej skúške a Úrad ako prvostupňový správny orgán, regulačná rada ako odvolací, druhostupňový správny orgán a všeobecné súdy - krajský súd a najvyšší súd tieto od sťažovateľa požadovali na úspešné vykonanie funkčnej skúšky, došlo k porušeniu článku 13 Ústavy Slovenskej republiky.

Podporiac vyššie uvedenú argumentáciu sťažovateľ poukazuje aj na znenie zákona o regulácii sieťových odvetví, ktorý nadobudol platnosť dňom 31.08.2012 a účinnosť dňom 01.09.2012, teda dva mesiace po vykonaní funkčnej skúšky sťažovateľa, a ktorý z dôvodu potreby zvýšiť efektivitu zásahov Úradu do fungovania trhu s elektrinou, už v § 15 zakotvil povinnosť prevádzkovateľa predložiť Úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecného právneho predpisu (v tomto prípade zmien vyplývajúcich zo zákona č. 136/2011 Z. z.), ktorého porušenie je klasifikované ako správny delikt podľa § 36 ods. 1 písm. ae) predmetného zákona.

Okrem uvedenej zmeny zákonnej úpravy, v nadväznosti na vyjadrenie Úradu a informácií v ňom obsiahnutých, je zo strany sťažovateľa nevyhnutné konštatovať, že prevádzkovateľ sa nadobudnutím účinnosti zákona o regulácii v sieťových odvetviach z dôvodu úpravy funkčnej skúšky až v prevádzkovom poriadku schválenom Úradom

v rozhodnutí č. 003/2013/E-PP dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ae) zákona o regulácii v sieťových odvetviach, za ktorý je v zmysle § 36 ods. 3 písm. e) zákona o regulácii v sieťových odvetviach Úrad oprávnený uložiť pokutu až do výšky 100.000,- Eur.

Odhlíadnuc od vyššie uvedenej argumentácie však opakovane dáva sťažovateľ do pozornosti Ústavnému súdu Slovenskej republiky nemennú skutočnosť, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy porušil povinnosť uloženú mu v splnomocňujúcom ustanovení § 4 ods. 15 zákona o podpore OZE upraviť spôsob a podmienky funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku, upravil podmienky funkčnej skúšky údajne uverejnené v usmernení na webovom sídle, resp. v protokole o funkčnej skúške a to úpravou podmienok funkčnej skúšky odporujúcim zákonu o podpore OZE.

Rozpornosť zákonnej úpravy funkčnej skúšky s údajným usmernením zverejneným na webovom sídle prevádzkovateľa a protokolom sťažovateľ uvádza z dôvodu, že funkčnú skúšku pokladá za technický úkon skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy priamo na mieste inštalácie zariadenia výrobcu elektriny, aj napriek skutočnosti, že zásadne namieta záväznosť úpravy podmienok a spôsobu funkčnej skúšky v interných predpisoch, rôznych opatreniach a usmerneniach, nie je podľa názoru sťažovateľa správne posudzovať podľa § 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE za dátum úspešne vykonanej funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy dátum administratívneho spracovania výsledkov funkčnej skúšky pracovníkom SSE-D, a.s., schválenie Protokolu o funkčnej skúške dňa 02.07.2012, ale dátum technickej realizácie funkčnej skúšky, v uvedenom prípade posledného čiastkového úkonu funkčnej skúšky dňa 28.06.2012.

Vychádzajúc z jazykového výkladu § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE bezpochyby vyplýva, že prevádzkovateľ distribučnej siete je v lehote 30 dní odo dňa doručenia žiadosti povinný vykonať funkčnú skúšku, pričom pokiaľ zariadenie výrobcu elektriny splňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania - Protokol o funkčnej skúške podpísaný v kolónke 13. pracovníkom prevádzkovateľa. Samotný zákon o podpore OZE vo vyššie uvedenom ustanovení rozlišuje vykonanie funkčnej skúšky ako technického úkonu, v uvedenom prípade s dátumom 28.06.2012, a vystavenie dokladu o jej vykonaní ako administratívneho úkonu, v uvedenom prípade 02.07.2012.»

Sťažovateľka súčasne uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania pred ústavným súdom a uplatnila si trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 543,59 € za tri úkony právnej služby.

14. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne podaných stanovísk.

II.

15. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

16. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

17. Z napadnutého rozsudku najvyššieho súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. novembra 2015, vyplýva, že ním bol potvrdený rozsudok krajského súdu v celom

rozsahu. Podľa názoru najvyššieho súdu posúdenie otázky, ktorým momentom bola úspešne vykonaná funkčná skúška ako podmienky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny (sťažovateľky) do distribučnej sústavy prevádzkovateľa, bolo v danej právnej veci zásadné preto, lebo od tejto skutočnosti sa odvíja a závisí, či bola sťažovateľke pre rok 2012 správne schválená pevná cena elektriny na stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh (táto by platila, ak by došlo k uvedeniu do prevádzky od 1. júla 2012 do 31. decembra 2012), alebo mala byť schválená pevná cena elektriny na stanovenie doplatku vo výške 194,54 €/MWh (ak by došlo k uvedeniu do prevádzky v čase od 1. januára 2012 do 30. júna 2012). Podľa obsahu protokolu o funkčnej skúške a jeho bodu 13, v ktorom sa uvádza dátum ukončenia funkčnej skúšky (platnosť protokolu od 2. júla 2012), a z aplikácie § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE, podľa ktorého prevádzkovateľ je v lehote 30 dní odo dňa doručenia žiadosti povinný vykonať funkčnú skúšku a vydať výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní od jej vykonania, bol čas uvedenia zariadenia do prevádzky určený v súlade s ustanovením § 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE. Krajský súd pri posudzovaní pojmu „*funkčná skúška*“ s poukazom na zákonnú úpravu vyvodil, že funkčná skúška je súhrnom opatrení prevádzkovateľa, ktorými preskúma, či zariadenie spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy. Pritom je v právomoci prevádzkovateľa určiť spôsoby a podmienky jej vykonania. Krajský súd tiež ustálil, že z usmernenia prevádzkovateľa vyplýva, že súčasťou funkčnej skúšky nebolo len vykonanie čiastkových kontrol na technické parametre zariadení na výrobu elektriny v teréne, ale aj preskúmanie listinných dôkazov technického charakteru. So žalobnými tvrdeniami sťažovateľky sa krajský súd náležite vysporiadal. Aj podľa názoru najvyššieho súdu bolo potrebné v posudzovanej veci vychádzať z obsahu protokolu a prisúdiť náležitú právnu relevanciu jeho bodu 13, v ktorom sa výslovne uvádza, že funkčnú skúšku podpísal schvaľuje za prevádzkovateľa riaditeľ sekcie AM, pričom v tomto bode je osobitná kolónka na uvedenie dátumu ukončenia funkčnej skúšky („*platnosť protokolu od*“). V tomto bode sa tiež uvádza, že bez tohto podpisu je protokol neplatný. Preto nebolo možné zistiť porušenie zákona v určení, že funkčná skúška bola ukončená 2. júla 2012. Najvyšší súd považoval za preukázané, že záver ustálený v správnom konaní zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o podpore OZE.

18. Predmetom skúmania ústavného súdu bola ústavná udržateľnosť týchto záverov najvyššieho súdu, ako aj skutočnosť, či sa najvyšší súd ústavne akceptovateľným spôsobom vysporiadal s pre danú vec relevantnými odvolacími námietkami sťažovateľky.

19. Podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE „Prevádzkovateľ distribučnej sústavy, do ktorého sústavy má byť zariadenie výrobcu elektriny pripojené, je povinný vykonať funkčnú skúšku do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti výrobcu elektriny. Ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania. Funkčná skúška sa nevyžaduje, ak zariadenie výrobcu elektriny nebude pripojené do sústavy. Spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy.“.

20. Podľa § 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE «Na účely tohto zákona sa všeobecne rozumie časom uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky dátum, kedy bolo na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia povolené trvalé užívanie zariadenia výrobcu elektriny alebo kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy (ďalej len „funkčná skúška“) podľa toho, ktorý dátum nastane neskôr.».

21. Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky o cenovej regulácii „Cena elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie v zariadení výrobcu elektriny uvedeného do prevádzky od 1. januára 2012 do 30. júna 2012 sa určuje priamym určením pevnej ceny v eurách na megawatthodinu. V prípade energie vyrobenej zo slnečnej energie s celkovým inštalovaným výkonom zariadenia výrobcu elektriny do 100 kW, ktoré je umiestnené na strešnej konštrukcii alebo obvodovom plášti jednej budovy spojenej so zemou pevným základom, je 194,54 Eur/MWh.“.

22. Podľa § 11a ods. 1 vyhlášky o cenovej regulácii „Cena elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie v zariadení výrobcu elektriny uvedeného do prevádzky od

1. júla 2012 do 31. decembra 2012 sa určuje priamym určením pevnej ceny v eurách na megawatthodinu – zo slnečnej energie s celkovým inštalovaným výkonom zariadenia výrobcu elektriny do 100 kW, ktoré je umiestnené na strešnej konštrukcii alebo obvodovom plášti jednej budovy spojenej so zemou pevným základom, je 119,11 Eur/MWh.“

23. Z citovaných relevantných ustanovení vyhlášky o cenovej regulácii vyplýva, že relevantnou skutočnosťou pre určenie ceny elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie je čas uvedenia zariadenia na výrobu elektrickej energie do prevádzky, pričom podľa § 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE zariadenie na výrobu elektrickej energie sa považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia tohto zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy, ktorej (rozumej funkčnej skúšky) spôsob a podmienky vykonania má byť podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE určený v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Súčasne z dikcie druhej vety § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE vyplýva, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy, o čom vydá prevádzkovateľ distribučnej sústavy výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania.

24. Predmetom konania najvyššieho súdu ako súdu správneho, konajúceho podľa druhej hlavy V. časti Občianskeho súdneho poriadku, bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí úradu pre reguláciu a regulačnej rady vydaných v správnom konaní, t. j. ich preskúmanie z hľadiska dodržania citovaných ustanovení zákona o podpore OZE a jeho vykonávacej vyhlášky o cenovej regulácii.

25. Z rozhodnutia najvyššieho súdu, ako aj z jemu predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu, s ktorým sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil, vyplýva, že aj napriek dokazovaním zistenej skutočnosti, že SSE – Distribúcia ako správca distribučnej siete si v rozpore s imperatívom daným mu explicitne v § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE spočívajúcim v povinnosti upraviť vo svojom prevádzkovom poriadku spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky túto povinnosť neplnil, takže distribútor objektívnym a úradom pre reguláciu (ktorý schvaľuje prevádzkový poriadok distribútorov) preskúmateľným

spôsobom neurčil, kedy považuje funkčnú skúšku za vykonanú, najvyšší súd túto nezákonnosť opomenul a pri ustálení rozhodného času na vykonanie funkčnej skúšky sa tento nedostatok pokúsil odstrániť výkladom o nutnosti prisúdiť v tomto smere právnu relevanciu internému protokolu správcu distribučnej siete o vykonaní funkčnej skúšky, výklad formy (usporiadania) ktorého je však vzhľadom na jeho všeobecnú nezáväznosť, a teda aj nevynutiteľnosť značne polemický.

26. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na právne závery, ku ktorým dospel vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí – náleze sp. zn. I. ÚS 373/2015 z 25. novembra 2015 v obdobnej veci, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. V uvedenom rozhodnutí ústavný súd konštatoval, že najvyšší súd pri vyhodnotení relevantného dátumu uvedenia zariadenia sťažovateľa na výrobu elektrickej energie do prevádzky, t. j. pri určení dátumu vykonania funkčnej skúšky tohto zariadenia, neprisúdil primárne dôležitosť zneniu zákona, podľa ktorého sa „... všeobecne rozumie časom uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky dátum... kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy...“ [§ 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE], pričom funkčná skúška je úspešne vykonaná, keď zariadenie výrobcu elektriny spĺňa „... technické podmienky na pripojenie do sústavy...“ (§ 5 ods. 14 zákona o podpore OZE), ale v tomto smere najvyšší súd absolútne bezprecedentne, ústavne neudržateľným spôsobom, v rozpore s týmito zákonnými ustanoveniami a v rozpore s princípmi právnej istoty na posúdenie úspešnosti vykonania funkčnej skúšky celkom extenzívne nad rámec zákonnej požiadavky pripísal dôležitosť aj tzv. administratívnej kontrole vykonania funkčnej skúšky riaditeľom sekcie AM, podpisujúcim za distribútora protokol „... o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky...“. Najvyšší súd sa však v tomto smere nevysporiadal ani s tým, že vydanie predmetného protokolu o funkčnej skúške nie je predpokladom úspešného vykonania funkčnej skúšky zariadenia na výrobu elektrickej energie, ale že týmto predpokladom je v zmysle citovaného ustanovenia § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE iba splnenie technických podmienok na pripojenie tohto zariadenia do distribučnej sústavy elektrickej energie. Napokon uvedené potvrdzuje aj ďalšie znenie § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE, podľa ktorého protokol o funkčnej skúške sa vydáva až ex post, t. j. až „po“ úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, a to do 10 dní po jej vykonaní, a je iba dokladom

pre prevádzkovateľa zariadenia na výrobu elektrickej energie o úspešnom zapojení jeho zariadenia do distribučnej sústavy. V konečnom dôsledku sa tak najvyšší súd nevysporiadal s tým, či zákon o podpore OZE [§ 2 ods. 3 písm. e)] alebo vyhláška o cenovej regulácii [§ 11 ods. 1 a § 11a ods. 1] spája alebo nespája s týmto protokolom o funkčnej skúške nejaký právom predpokladaný príčinný následok, ktorým je určenie ceny za výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Inými slovami, najvyšší súd sa nevysporiadal s tým, či na určenie ceny za elektrickú energiu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov má alebo nemá vplyv dátum vydania protokolu o vykonaní funkčnej skúšky v kontexte § 11 ods. 1 a § 11a ods. 1 vyhlášky o cenovej regulácii, podľa ktorej sa určenie tejto ceny odvíja od času uvedenia zariadenia na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov do prevádzky, pričom v spojení s § 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE sa toto zariadenie považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky. Zjednodušene povedané, najvyšší súd nereflektoval na najpodstatnejšiu námietku sťažovateľky, že jej zariadenie na výrobu elektrickej energie bolo fakticky pripojené do distribučnej siete SSE – Distribúcia už od 28. júna 2012, kedy bola podľa riadku 12 protokolu o funkčnej skúške úspešne vykonaná jeho funkčná skúška, t. j. už od tej doby bolo toto zariadenie aj fakticky používané a dodávalo elektrickú energiu do distribučnej sústavy prevádzkovateľa, a nie až od 2. júla 2012, kedy bol protokol o funkčnej skúške v jeho riadku 13 len formálne podpísaný „riaditeľom sekcie AM“.

27. V danom prípade sa najvyšší súd v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal ani s dopadom nezákonného postupu distribútora siete, ktorý podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku v záujme právnej istoty neurčitého počtu prevádzkovateľov zariadení na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov pre účely ich jednotnej aplikácie vo všetkých obdobných prípadoch. Najvyšší súd svojím postupom, ktorým následky nezákonného postupu distribútora siete a v konečnom dôsledku aj nezákonného postupu úradu pre reguláciu, ktorý schválil prevádzkový poriadok SSE – Distribúcia aj napriek tomu, že neobsahoval zákonom požadovanú úpravu podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky a ktorý konal navyše v danej veci aj ako správny orgán v prvom stupni, absolútne bezprecedentne preniesol na plecia výrobcov elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov znášanie rizika nejednotnej

aplikácie a výkladu dotknutých zákonných ustanovení ad hoc, napriek ich podstatnému vplyvu na ich majetkovú sféru.

28. Ústavný súd tiež poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutia v obdobných veciach (II. ÚS 275/2015, II. ÚS 274/2015), v ktorých vyslovil porušenie práv ďalších výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov tam namietanými rozhodnutiami najvyššieho súdu, ktoré súčasne zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie.

29. Vzhľadom na uvedené je ústavný súd toho názoru, že najvyšší súd nerozhodol v danej veci tak, aby poskytoval rozumné vysvetlenie a odôvodnenie všetkých pre vec rozhodujúcich skutočností, napadnuté rozhodnutie je preto nedostatočne odôvodnené a arbitrárne. Z uvedeného dôvodu ústavný súd dospel k záveru, že napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu došlo k porušeniu sťažovateľkou označených práv, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

III.

30. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd v nadväznosti na zistenie porušenia označených práv sťažovateľky vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku najvyššieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

31. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu v sume 543,59 € vrátane 20 % DPH.

32. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava

zastúpenia, spísanie ústavnej sťažnosti) uskutočnené v roku 2016 a jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k stanovisku najvyššieho súdu) uskutočnený v roku 2017. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2016 je 143 € a hodnota režijného paušálu je 8,58 €; základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2017 je 147,33 € a hodnota režijného paušálu je 8,84. Spolu by sťažovateľke prináležali trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 551,19 € ($2 \times 143 \text{ €} + 2 \times 8,58 \text{ €} + 147,33 \text{ €} + 8,84 \text{ €}$) Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľky si úhradu trov právneho zastúpenia uplatnil iba v sume 543,59 €, ústavný súd, súc viazaný petitom, túto úhradu sťažovateľke priznal len vo výške uplatneného nároku, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

33. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2017